

ψάθα

ψάθα, η, ουσ. [μεγεθ. του ουσ. ψαθί], η ψάθα· είδος ψάθινου καπέλου, το ψαθάκι (βλ. λ.).

- έμεινε στην ψάθα, έχασε ή ξόδεψε όλη του την περιουσία, έμεινε πάμφτωχος: «κάποτε είχε πολλά λεφτά, αλλά, με τη μεγάλη ζωή που έκανε, έμεινε στην ψάθα»·

- πέθανε στην ψάθα, πέθανε πάμφτωχος και μόνος: «κάποτε ήταν μεγάλος και τρανός, αλλά πέθανε στην ψάθα, γιατί έκανε άστατη ζωή». (Λαϊκό τραγούδι: *πάλι στις τρεις επήγες χθες να κοιμηθείς· τρελό κορίτσι, τι 'ναι αυτά που κάνεις; για κάτσε φρόνιμα και να συγκεντρωθείς, γιατί αλλιώς στην ψάθα θα πεθάνεις*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας